

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Agnieszka Staszak

Protokolant: st. sekr. sąd. Violetta Kafler

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J.

o zapłatę

1. Oddała powództwo.
2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.217zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR del. do SO Agnieszka Staszak

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. kwoty 276.452,34 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, tj. 25 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty, z tytułu odszkodowania za nienależyte wykonanie przez pozwanego zawartej z powodem umowy z dnia 22 października 2012 r. oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód zawarł z pozwanym umowę z dnia 22 października 2013 r. o roboty budowlane, w przedmiocie wykonania montażu ślusarki profilowej w systemie P. w budynkach (...), która była związana z inwestycją (...) realizowaną przy ul. (...) we W.. Powód podniósł, że pozwany był zobowiązany do dostawy oraz montażu drzwi profilowych bezklasowych i przeciwpożarowych, jednakże część zleconych mu prac zawierała usterki i wady montażowe, a dostarczony towar był wadliwy. Dodał, że pomimo wezwania pozwanego do usunięcia usterek, nie podjął on czynności zmierzających do ich wyeliminowania. W konsekwencji prace wykonane przez pozwanego nie zostały odebrane przez kierownika budowy oraz zostały poprawione przez powoda. W związku z tym, powód poniósł koszty w wysokości 182.647,74 zł z tytułu zakupu materiałów przeznaczonych do usunięcia usterek oraz w wysokości 93.804,60 zł z tytułu kosztów poniesionych na rzecz pracowników „delegowanych” przez powoda do dokonania poprawek i usunięcia powstałych usterek tak, aby wykonane uprzednio przez pozwanego prace, mogły zostać ostatecznie odebrane przez inwestora ((...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością), co zdaniem powoda, zostało w całości udowodnione załączonymi do pozwu dokumentami w postaci faktur VAT oraz rozliczenia kosztów pracowników zatrudnionych przez stronę powodową. Nadto powód podniósł, że odstąpił od umowy z pozwanym w dniu 26 marca 2013 r. oraz że prace dotyczące usunięcia usterek i wad związanych z wykonanymi przez pozwanego robotami i dostarczonymi materiałami zostały zakończone ostatecznie w dniu 29 stycznia 2014 r. Przytaczając argumentację natury prawnej, powód zaznaczył, że zaistniała w niniejszej sprawie szkoda powstała wskutek naruszenia przez pozwanego umowy, polegającego na nieprawidłowym wykonaniu prac montażowych oraz

dostawie niepełnowartościowych towarów, w związku z czym w myśl art. 471 k.c. pozwany jest zobowiązany do naprawienia szkody poniesionej przez powoda, albowiem nie powstała ona wskutek okoliczności, za które pozwany nie ponosi odpowiedzialności.

Zarządzeniem z dnia 12 czerwca 2014 r. na podstawie art. 207 § 7 k.p.c. zwrócono pozwanemu odpowiedź na pozew z dnia 6 czerwca 2014 r., albowiem została ona złożona po upływie zakreślonego pozwanemu terminu.

Na rozprawie w dniu 2 października 2014 r. Sąd zezwolił pozwanemu na złożenie pisma przygotowawczego ustosunkowującego się do żądania pozwu, przyjmując, iż pismem tym jest pismo datowane na dzień 27 czerwca 2014 r.

W piśmie procesowym z dnia 27 czerwca 2014 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył, aby w ramach zawartej pomiędzy stronami umowy z dnia 22 października 2012 r. wykonał w sposób wadliwy zlecone mu przez powoda prace. W szczególności zakwestionował, jakoby do wykonania drzwi profilowych bezklasowych i przeciwpożarowych zostały użyte nieprawidłowe materiały lub aby wystąpiły nieprawidłowości przy ich montażu. Nadto pozwany zaprzeczył, aby w wykonanych robotach - po ich odbiorze - powstały jakiegokolwiek wady lub usterki, za które byłby odpowiedzialny. Zdaniem pozwanego, poniesione przez powoda wydatki dotyczące usunięcia rzekomych wad, nie pozostawały w związku przyczynowo-skutkowym z pracami wykonanymi przez pozwanego na podstawie w/w umowy. Pozwany podważył także, że dołączone do pozwu faktury VAT dotyczą kosztów związanych z naprawą przez powoda wad robót wykonanych uprzednio przez pozwanego. Nadmienił, że pismem z dnia 15 marca 2013 r. złożył powodowi zawiadomienie o odstąpieniu od umowy, z uwagi m.in. na zwłokę w zapłacie przez powodową spółkę na jego rzecz części kwoty wynikającej z wystawionej przez niego faktury VAT dotyczącej realizacji zleconych mu robót budowlanych.

Postanowieniem z dnia 25 maja 2015 r. Sąd zawiesił postępowanie z uwagi na ogłoszenie upadłości powodowej spółki z opcją likwidacji jej majątku.

Pismem z dnia 2 czerwca 2015 r. Syndyk masy upadłości powodowej spółki oświadczył, że wstępuje do niniejszego procesu w miejsce upadłego.

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2015 r. Sąd podjął postępowanie z udziałem po stronie powodowej Syndyka masy upadłości (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S..

W dniu 8 kwietnia 2015 r. do Sądu wpłynęło pismo powoda z dnia 1 kwietnia 2015 r. zawierające wnioski dowodowe. Na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2015 r. powód złożył pismo przygotowawcze datowane na dzień 7 kwietnia 2015 r. w związku z przebiegiem rozprawy z dnia 18 grudnia 2014 r., na której przesłuchano świadków T. O., W. N. i I. B.. W piśmie tym powód przedstawił twierdzenia dotyczące wadliwości drzwi, przyczyn powstania wad, usuwania wad przez powoda i poniesionych w związku z tym kosztów.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. prowadzi działalność gospodarczą wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

Prawomocnym postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt XI GU 284/14, Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w P., XI Wydział Gospodarczy do Spraw Upadłościowych i Naprawczych ogłosił upadłość obejmującą likwidację majątku dłużnika (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., wyznaczając syndyka masy upadłościw osobie J. R..

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. prowadzi działalność gospodarczą wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: odpis pełny z KRS powoda (k. 295-297), odpis z KRS pozwanego (k. 393-395), odpis postanowienia z dnia 15 kwietnia 2015 r. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P., XI Wydział Gospodarczy do Spraw Upadłościowych i Naprawczych, sygn. akt XI GU 284/14 (k.361-363).

W dniu 22 października 2012 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i pozwany zawarli umowę nr (...) na realizację robót budowlanych związanych z inwestycją (...) we W. - w przedmiocie wykonania i montażu ślusarki profilowej w budynkach (...).

W § 1 spółka (...) oświadczyła, że posiada podpisaną ważną umowę na wykonanie stolarki i ślusarki w budynkach (...), inwestycja (...), z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

W § 2 pkt 1 ppkt a ustalono przedmiot umowy - kompleksowe wykonanie i montaż ślusarki profilowej w systemie P. w budynkach (...) inwestycji poprzez dostawę i montaż drzwi profilowych bezklasowych i przeciwpożarowych.

W § 3 pkt 4 strony wskazały, że zakończenie realizacji całości przedmiotu umowy nastąpi sukcesywnie, etapami do dnia 15 listopada 2012 r., jednakże termin ten może ulec zmianie, co potwierdzone miało zostać stosownym aneksem do umowy.

W § 4 pkt 4 uregulowano obowiązki pozwanego w przedmiocie terminowego usuwania usterek i wad powstałych z przyczyn leżących po jego stronie i stwierdzonych podczas kontroli odbiorów, a także w okresie gwarancji.

W § 5 pkt 1 i 2 postanowiono, że reprezentantem spółki (...) na budowie w granicach posiadanego upoważnienia będzie kierownik projektu I. B., a pozwany ustanowi kierownika robót i przedstawi spółce (...) pełne dane kierownika.

W § 7 pkt 1 wskazano wynagrodzenie pozwanego za wykonanie przedmiotu umowy na 450.641 zł netto. Wynagrodzenie miało być wypłacane częściami za wykonane bezusterkowo prace, na podstawie faktur VAT, które miały być wystawiane na podstawie częściowych protokołów odbioru. Brak zapłaty za wykonany etap wg załącznika nr 3 do umowy zwalniać miał pozwanego od realizacji kolejnych etapów lub miał przesunąć ich realizację odpowiednio w czasie.

W § 7 pkt 5 ustalono, że rozliczenie wykonawcy za wykonanie poszczególnych etapów następować będzie na podstawie odpowiednio bezusterkowego protokołu częściowego odbioru robot sporządzonego po zakończeniu kolejnego etapu robót.

W § 7 pkt 6 uregulowano, że spółka (...) ma obowiązek dokonania odbioru każdego etapu prac zgłoszonych przez pozwanego w terminie 7 dni. Niezastosowanie się do tego zapisu skutkowało miało przerwaniem prac nad kolejnymi etapami do czasu rzeczony odbioru.

W § 7 pkt 7 zd. 1 postanowiono, że podstawą do wystawienia faktur VAT będzie bezusterkowy protokół częściowego odbioru robót pod względem ilości i jakości, potwierdzający usunięcie stwierdzonych wad i usterek oraz podpisany przez przedstawicieli obu stron.

W § 7 pkt 11 zd. 2 ustalono, że w wypadku opóźnienia w zapłacie przekraczającego 30 dni pozwany uprawniony będzie od odstąpienia od umowy z przyczyn leżących po stronie spółki (...).

W § 8 pkt 3 wskazano, że jeżeli w toku czynności odbioru zostaną stwierdzone wady lub usterki, to spółka (...) może odstąpić od odbioru do czasu usunięcia wad i usterek, wyznaczając termin do ich usunięcia.

W § 8 pkt 4 strony ustaliły, że „...za datę odbioru prac wykonanych w zakresie poszczególnych etapów realizacji przedmiotu umowy określonego w § 2 pkt 1 uważać się będzie datę podpisania protokołu częściowego odbioru robót...”

W § 10 strony umowy uregulowały „odpowiedzialność za materiały użyte przy realizacji umowy, odpowiedzialność z tytułu gwarancji i rękojmi za wady”.

W § 10 pkt 4 zd. 1 postanowiono, że pozwany udziela gwarancji jakości na przedmiot umowy na okres 12 miesięcy od dnia podpisania bezusterkowego protokołu końcowego odbioru.

W § 10 pkt 11 wskazano, że pozwany może realizować uprawnienia z tytułu rękojmi niezależnie od uprawnień wynikających z gwarancji.

W § 13 strony uregulowały warunki dotyczące odstąpienia od umowy.

W § 13 pkt 1 ppkt c, d, f, g przewidziano, że spółka (...) ma prawo odstąpić od umowy w przypadku: wykonania przedmiotu umowy niezgodnie z dokumentacją projektową oraz warunkami technicznymi i obowiązującymi normami i przepisami oraz wskazaniem inspektorów nadzoru, w szczególności w przypadku wystąpienia wad trwałych lub wykonania robót w sposób wadliwy; gdy pozwany nie wykonuje swych prac zgodnie z warunkami umownymi albo w rażący sposób zaniedbuje zobowiązania umowne; gdy pozwany zaniechał realizacji robót bez żadnej uzasadnionej przyczyny przez okres dłuższy niż 14 dni.

W § 13 pkt 3 lit. c ustalono, że pozwany ma prawo odstąpić od umowy w przypadku, gdy spółka (...) w terminie 21 dni od daty zawarcia niniejszej umowy nie dokona zgłoszenia pozwanego, jako podwykonawcy, generalnemu wykonawcy inwestycji oraz inwestorowi oraz nie przedstawi pozwanemu w w/w terminie zgody tych podmiotów wyrażonej na piśmie na zawarcie niniejszej umowy.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: umowa z dnia 22 października 2012 r. (k.15-24, k. 113-119).

Powód zamówił wykonanie i montaż drzwi wyposażonych w klamki, które zgodnie z zamówieniem oraz posiadanymi przez pozwanego aprobatami zostały wykonane i zamontowane w budynkach (...) we W.. Powód dokonał samodzielnego demontażu klamek oraz montażu w ich miejsce dźwigni panicznych, które nie były objęte aprobatą techniczną pozwanego. Pozwany nie dokonywał napraw i uzupełnień w zakresie dźwigni panicznych, gdyż elementy te nie wchodziły w zakres zawartej przez strony umowy.

dowód: umowa z dnia 22 października 2012 r. nr (k.15-24, k. 113-119), zeznania świadka T. O. (k. 283-284), pismo pozwanego do Kierownictwa (...) z dnia 8.04.2014 r. (k. 336), zeznania świadka R. W. (1) (k. 398-399).

W dniu 30 listopada 2012 r. upoważniony do tej czynności przez spółkę (...) kierownik projektu I. B. oraz upoważniony w tym zakresie przez pozwanego T. O. podpisali protokół odbioru częściowego robót na okoliczność stwierdzenia stanu zamontowanych drzwi przeciwpożarowych profilowych. W protokole stwierdzono ilość zamontowanych drzwi (33 sztuki), wskazano także na „kompletność drzwi, oprócz: braku zamontowanych tabliczek znamionowych, samozamykaczy, dźwigni (w późniejszym terminie)”. Stwierdzono brak zamontowanych drzwi na kondygnacjach: + 34; +36.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: protokół odbioru częściowego z dnia 30 listopada 2012 r. (k. 208).

W dniu 27 grudnia 2012 r. upoważniony do tej czynności przez spółkę (...) kierownik projektu I. B. oraz upoważniony w tym zakresie przez pozwanego T. O. podpisali protokół odbioru częściowego robót za okres od 31 października 2012 r. do 19 grudnia 2012 r. w zakresie stolarki profilowej w łącznej ilości 66 sztuk. W uwagach wskazano, że do uzupełnienia pozostają tabliczki znamionowe oraz drzwi do regulacji.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: protokół odbioru częściowego z dnia 27 grudnia 2012 r. (k. 209).

W oparciu o w/w protokoły pozwany wystawił faktury VAT nr (...) z dnia 30 listopada 2012 r. na kwotę 308.240,46 zł, z terminem płatności na dzień 17 grudnia 2012 r. oraz (...) z dnia 27 grudnia 2012 r. na kwotę 246.047,97 zł z terminem płatności na dzień 26 stycznia 2013 r.

W dniu 10 stycznia 2013 r. spółka (...) dokonała przelewu na rachunek pozwanego w kwocie 275.766,90 zł.

W dniu 3 marca 2013 r. spółka (...) dokonała przelewu na rachunek pozwanego w kwocie 100.000 zł.

Faktura VAT (...) z dnia 27 grudnia 2012 r. została zapłacona przez powoda w części.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: faktury VAT i potwierdzenia przelewu (k. 220-223), zeznania świadka T. O. (k. 283-284), zeznania świadka R. W. (1) (k. 398-399).

W styczniu i lutym 2013 r. na skutek wezwań ze strony powoda i na podstawie protokołów częściowego odbioru robót, które wskazywały na usterki w pracach wykonanych przez pozwanego, pracownicy zatrudnieni przez pozwaną spółkę dokonywali poprawek, do momentu stwierdzenia braku zapłaty przez powoda należności z wystawionej przez pozwanego faktury VAT nr (...). Większość usterek została przez pozwanego usunięta, zaś pozostałe drobne usterki w pracach wykonanych przez pozwanego zostały usunięte przez powoda.

dowód: protokół odbioru częściowego z dnia 30 listopada 2012 r. (k. 208), protokół odbioru częściowego z dnia 27 grudnia 2012 r. (k. 209), korespondencja e-mail (k. 83-94), polecenia wyjazdu służbowego (k. 210-219), zeznania świadka T. O. (k. 283-284), zeznania świadka I. B. (k. 288-290).

W piśmie pozwanego z dnia 27 lutego 2013 r. wskazano, że pozwany dokonał oględzin zgłoszonych usterek w budynku (...), w wyniku czego stwierdzono usterki szczegółowo wymienione w treści pisma. Podano, że większość usterek wystąpiła w wyniku dewastacji ze strony osób trzecich. Dodano, że „w imię dalszej współpracy w dniu 27 lutego 2013 r. uzupełnione zostaną przez pozwanego brakujące uszczelki w skrzydłach i ościeżnicach. Listwy przyszybowe zostaną poprawione lub wymienione na nowe. Ewentualnie inne usterki, które zostaną stwierdzone zostaną także usunięte”. Na piśmie tym zamieszczono zastrzeżenia osób upoważnionych do działania w imieniu spółki (...), które „nie zgodziły się ze stwierdzeniem, że większość usterek nastąpiła z powodu dewastacji, jednocześnie wskazując, że usterki są spowodowane nieprawidłowym montażem lub produkcją drzwi oraz dodając przy tym, iż na budynku (...) problem dotyczy większości drzwi”.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: pismo z dnia 27 lutego 2013 r. (k.79-80, k. 225-226), zeznania świadka R. W. (1) (k. 398-399).

Pismem z dnia 2 kwietnia 2013 r. pozwany wezwał spółkę (...) do zapłaty kwoty 146.047,97 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) r. z dnia 27 grudnia 2012 r., której termin płatności upłynął w dniu 26 stycznia 2013 r.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 2 kwietnia 2013 r. wraz z dowodem nadania (k. 244, k. 249-250).

Działając z upoważnienia prezesa zarządu spółki P. dyrektor handlowy W. N. oświadczył, że spółka (...) wypowiada umowę z dnia 22 października 2012 r. obejmującą swym zakresem warunki realizacji robót budowlanych związanych z inwestycją (...) w przedmiocie wykonania i montażu ślusarki profilowanej budynku (...) - ze skutkiem rozwiązującym na dzień 26 marca 2013 r., co miało oznaczać, że wyżej wymieniona umowa ulegnie rozwiązaniu w trybie natychmiastowym bez zachowania okresu wypowiedzenia, w trybie określonym w § 13 pkt 1 c, d, f, g w/w umowy. Pozwany odebrał powyższe pismo w dniu 28 marca 2013 r.

Pismem z dnia 25 marca 2013 r. pozwany złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy na realizację robót budowlanych związanych z inwestycją (...) w przedmiocie wykonania i montażu ślusarki profilowej w budynkach (...) na podstawie § 7 pkt 11 oraz § 13 pkt 3 lit. c umowy. Pozwany wskazał, że spółka (...) pozostawała w zwłoce w zapłacie na jego rzecz kwoty 118.738,19 zł netto (146.047,97 zł brutto) tytułem wynagrodzenia wynikającego z faktury VAT nr (...) z dnia 27 grudnia 2012 r., obejmującej kwotę 200.039 zł netto. Ponadto, zgodnie z zapisem § 2 pkt 8 umowy, w terminie 14 dni od daty jej zawarcia, spółka (...) zobowiązana została do dokonania zgłoszenia pozwanego, jako podwykonawcy, generalnemu wykonawcy inwestycji oraz inwestorowi oraz zobowiązała się uzyskać ich zgodę na

zawarcie umowy z pozwaną spółką, z czego się nie wywiązała. Powód wysłał powyższe pismo do pozwanego listem poleconym w dniu 26 marca 2013 r.

dowód: oświadczenie o wypowiedzeniu umowy wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru (k. 81-82), pismo z dnia 25 marca 2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania (k. 227-229), zeznania świadka R. W. (1) (k. 398-399).

P. B. P. wystawiła spółce (...) następujące faktury VAT:

- nr (...) z dnia 20 sierpnia 2013 r.,
- nr F/l (...) z dnia 2 września 2013 r.,
- nr F/l (...) z dnia 6 września 2013 r.,
- nr (...) z dnia 1 października 2013 r.,
- nr F/l (...) z dnia 18 listopada 2013 r.,
- nr F/l (...) z dnia 15 listopada 2013 r.,
- nr (...) z dnia 26 kwietnia 2013 r.,
- nr (...) z dnia 5 lipca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 18 lipca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 31 lipca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 25 marca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 27 czerwca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 20 czerwca 2013 r.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. wystawiła spółce (...) następujące faktury VAT:

- nr (...) z dnia 5 sierpnia 2013 r.,
- nr (...) z dnia 17 maja 2013 r.,
- nr (...) z dnia 5 czerwca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 19 czerwca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 13 czerwca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 13 czerwca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 26 czerwca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 17 czerwca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 22 lipca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 18 lipca 2013 r.,
- nr (...) z dnia 13 czerwca 2013 r.

(...) spółka jawna z siedzibą w K. wystawiła spółce (...) następujące faktury VAT:

- nr (...) z dnia 8 sierpnia 2013 r.,
- nr (...) z dnia 24 września 2013 r.,
- nr 640/WALK/ (...) z dnia 15 kwietnia 2013 r.,
- nr (...) z dnia 28 listopada 2013 r.,
- nr 691/WALK/ (...) z dnia 24 kwietnia 2013 r.,
- nr 640/WALK/ (...) z dnia 15 kwietnia 2013 r.

Zakład (...) Z. B. wystawił spółce (...) fakturę VAT nr (...) z dnia 18 marca 2013 r. Z. B. sporządził wykaz prac naprawczych przy drzwiach w budynku (...) we W. datowany na 18 lutego 2013 r.

dowód: faktury VAT wraz z wykazem prac naprawczych przy drzwiach w budynku (...) we W. (k. 25-63).

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie o sygn. akt IX GC 852/13 zasądził od spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. kwotę 146.476,81 zł z ustawowym odsetkami od dnia 27 stycznia 2013 r., w pozostałej części oddalając powództwo.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: wyrok z dnia 20 grudnia 2013 r. (k. 224).

Pismem z dnia 26 lutego 2014 r. spółka (...) wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 276.452,34 zł wraz z odsetkami za opóźnienie.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 26 lutego 2014 r. wraz z dowodem nadania (k. 96-97).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów urzędowych i prywatnych, wydruków z poczty e-mail oraz zeznań świadków, uznając zgromadzony w ten sposób materiał dowodowy za wystarczający, a przeprowadzone postępowanie dowodowe za pozwalające na wyjaśnienie i rozstrzygnięcie sprawy.

Oceniając materiał dowodowy, Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty urzędowe, które stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.).

Dokumenty prywatne korzystały z domniemania określonego w art. 245 k.p.c. Strony nie kwestionowały pochodzenia tych dokumentów od osób, które je podpisały.

Nadto, za wiarygodne Sąd uznał wydruki z poczty e-mail, których pochodzenie od osób wskazanych jako nadawcy wiadomości oraz których otrzymanie przez osoby wskazane jako odbiorcy wiadomości nie było kwestionowane przez strony postępowania.

Załączona do pozwu oraz pism powoda z dnia 1 kwietnia 2015 r. dokumentacja fotograficzna (k. 64-78, 334-335) nie była przydatna dla poczynienia ustaleń faktycznych, ponieważ nie sposób stwierdzić, czy przedstawiała ona elementy dostarczone i zamontowane przez powoda, na czym polegały usterki sfotografowanych elementów, kiedy i z jakiej przyczyny powstały ewentualne usterki.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka T. O., I. B. i R. W. (1) co do okoliczności związanych z usunięciem usterek przez pozwanego w wykonanych przez niego pracach, związanych z inwestycją (...) we W., które w tym zakresie były spójne, logiczne i konsekwentne. Z zeznań świadków T. O. i I. B. wynikało, że po odbiorach częściowych

wykonanych przez pozwanego robót, ujawnione zostały wady, które zostały przez stronę pozwaną w większości usunięte, aż do momentu braku zapłaty całości wynagrodzenia przez powoda. Nadto, z zeznań świadków T. O., I. B. i R. W. (1) wynikało, że do dewastacji zamontowanych przez pozwanego drzwi doszło na skutek działań innych ekip budowlanych przebywających na terenie obiektu. Natomiast z zeznań świadka R. W. (1) co do okoliczności odmowy przez pozwanego naprawy „kilkuset sztuk drzwi”, które znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach T. O., wynikało, iż spółka (...) dokonała bez konsultacji z pozwanym montażu tzw. sztang panicznych, zamiast wcześniej ustalonych przez strony umowy z dnia 22 października 2012 r. gałko-kłamek. W związku z powyższym, Sąd w części odmówił wiarygodności zeznaniom świadka W. N., z których wynikało, że pracownicy zatrudnieni w spółce (...) usunęli w całości, a nie tylko w części, usterki w wykonanych uprzednio przez pozwanego pracach. Należy jednak podkreślić, że kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy miała kwestia wykazania przez powoda kosztów zakupu materiałów koniecznych do usunięcia wad w wykonanych przez pozwanego pracach. Z zeznań świadków T. O. i I. B. wynikało, że w większości przedłożone przez powoda do pozwu faktury VAT nie obrazowały kosztów zakupów materiałów koniecznych do poprawienia usterek w pracach uprzednio wykonanych przez pozwanego. Trzeba nadmienić, że zeznania w/w świadków potwierdzały tylko, iż wskazana w treści faktury nr (...) uszczelka przyszybowa mogła zostać użyta do usunięcia usterek drzwi zamontowanych na obiekcie (k. 44). Z zeznań zaś świadka W. N., którym w tym zakresie Sąd nie odmówił przymiotu wiarygodności, wynikało, że świadek nie potrafił dokładnie wskazać, które materiały wymienione w okazanych mu fakturach VAT były niezbędne do wykonania przez powoda korekt prac uprzednio wykonanych przez pozwanego.

Sąd przesłuchał R. W. (1) w charakterze świadka, a nie w charakterze strony pozwanej, z uwagi na zaprzestanie pełnienia przez niego funkcji prezesa zarządu pozwanej spółki. W związku z tym, na rozprawie w dniu 23 listopada 2015 r. Sąd uchylił postanowienie z dnia 2 października 2014 r. o przeprowadzeniu dowodu z przesłuchania w charakterze strony pozwanej prezesa zarządu R. W. (1) i postanowił przeprowadzić dowód z przesłuchania R. W. (2) w charakterze świadka.

Sąd pominął dowód z przesłuchania świadka D. Z., albowiem pełnomocnik powoda, wbrew zobowiązaniu nałożonemu na niego postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2015r., nie wskazał adresu świadka.

Sąd oddalił wnioski powoda o przesłuchanie świadków: R. Z., A. P., K. G., T. F., P. B., G. P. jako spóźnione, albowiem zostały one złożone po upływie roku od dnia złożenia pozwu, a powód nie uprawdopodobnił, że nie zgłosił ich w pozwie lub w dalszych pismach procesowych bez swojej winy. Argumentacja powoda odwołująca się do tego, iż wskutek wszczęcia postępowania upadłościowego miał on ograniczony dostęp do środków dowodowych i informacji mających znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w tym do informacji niezbędnych do ustalenia tożsamości w/w świadków, okazała się ogólnikowa i nieprzekonująca. Należy podkreślić, że jak wskazują na to daty pism i pozostałych dokumentów oraz wydruków dołączonych do pozwu, w większości pochodzą one z 2013 roku, w związku z tym należało przyjąć, iż powód miał możliwość uzyskania informacji służących mu do ustalenia tożsamości świadków wskazanych w piśmie procesowym z dnia 7 kwietnia 2015 r. jeszcze przed wytoczeniem powództwa i wszczęciem postępowania upadłościowego spółki (...). Trzeba także nadmienić, że powód, wnosząc w pozwie o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków I. B., D. Z. i W. N., nie miał żadnych problemów z ustaleniem tożsamości w/w świadków, a tym samym należało przyjąć, że nie zachodziły także jakiegokolwiek przeszkody uniemożliwiające mu do ustalenie tożsamości pozostałych sześciu świadków. Nadto, Sąd miał na względzie okoliczność, że przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w/w świadków przyczyniłoby się do zwłoki w rozpoznaniu sprawy (art. 207 § 6 k.p.c.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Bezspornym w sprawie było, że pozwany zawarł z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością umowę z dnia 22 października 2012 r., na podstawie której pozwany został zobowiązany do wykonania ślusarki profilowej w systemie P., w budynkach (...) inwestycji (...) we W., na co składała się dostawa oraz montaż drzwi profilowych bezklasowych oraz przeciwpożarowych.

Sporna pomiędzy stronami była okoliczność dotycząca wykonania zleconych pozwanemu prac w sposób wadliwy, ze względu na użycie wadliwych materiałów do produkcji drzwi oraz wadliwy montaż drzwi. Pozwany zaprzeczył, aby w wykonanych przez niego pracach, po dokonaniu ich odbioru, powstały jakiegokolwiek wady lub usterki, za które byłby odpowiedzialny, ja również, ażeby przedstawione przez powoda faktury VAT obrazowały koszty związane z usunięciem wad robót wykonanych przez pozwaną spółkę.

Powód opierał swoje roszczenie na treści art. 471 k.c.

W przypadku roszczenia opartego na art. 471 k.c. zaistnieć muszą trzy przesłanki odpowiedzialności kontraktowej określone w tym przepisie. Przesłanki te, co należy podkreślić, wystąpić muszą łącznie. Są one następujące

- a) niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania (naruszenie zobowiązania),
- b) poniesienie szkody,
- c) związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą (por. np. wyrok SA w Warszawie z dnia 9 października 2008 r., VI ACa 317/2008, niepubl.; wyrok SA w Poznaniu z dnia 14 grudnia 2006 r., I ACa 707/06, LEX nr 330993; wyrok SN z dnia 15 października 2009 r., I CSK 84/09, LEX nr 564967).

Jednocześnie, nawet rażące naruszenie umowy, nie uzasadnia odpowiedzialności odszkodowawczej, lecz konieczne jest zaistnienie pozostałych przesłanek odpowiedzialności (wyrok SA w Poznaniu z dnia 6 marca 2007 r., I ACa 47/07, LEX nr 298571; wyrok SA w Poznaniu z dnia 14 grudnia 2006 r., I ACa 707/06, LEX nr 330993). Przesłanką odpowiedzialności kontraktowej jest także szkoda, rozumiana jako uszczerbek majątkowy, na który składają się strata i utracony zysk (art. 361 § 2 k.c.). Przesłanką odpowiedzialności kontraktowej jest również związek przyczynowy, zachodzący pomiędzy zdarzeniem stanowiącym naruszenie zobowiązania a szkodą. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c., dłużnik ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swego działania i zaniechania. Zgodnie z regułą z art. 6 k.c., na wierzycielu spoczywa ciężar dowodu co do trzech okoliczności:

- dłużnik nie wykonał zobowiązania lub wykonał je nienależycie,
- wierzyciel poniósł szkodę majątkową,
- pomiędzy tymi okolicznościami istnieje adekwatny związek przyczynowy.

Wierzyciela nie obciąża natomiast obowiązek udowodnienia winy dłużnika w niewykonaniu, bądź nienależytym wykonaniu zobowiązania, gdyż konstrukcja odszkodowawczej odpowiedzialności kontraktowej oparta jest na zasadzie winy domniemanej i to dłużnika obciąża ciężar udowodnienia, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności (wyrok SA w Katowicach z dnia 9 lipca 2009 r., V ACa 245/09, LEX nr 551987).” (por. Komentarz do art. 471 kc pod red. Agnieszki Rzeteckiej – Gil, Lex 2013 r.)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należało uznać, że powód nie udowodnił przesłanek odpowiedzialności z art. 471 k.c., tj. nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego, poniesienia przez powoda szkody oraz adekwatnego związku przyczynowego. Powód bowiem nie wykazał, aby prace wykonywane przez pozwanego w ramach umowy z dnia 22 października 2012 r. zostały wykonane w sposób wadliwy. Powód nie przedstawił dowodów wskazujących w sposób nie budzący wątpliwości, że pozwany dostarczył wadliwe drzwi lub w sposób wadliwy dokonał ich montażu. Trzeba przy tym podkreślić, że powód dokonał odbioru prac częściowymi protokołami odbioru. Pozwany z kolei poczuwał się do usunięcia wad wskazanych w tych protokołach i to uczynił. Pozwany odmówił natomiast usunięcia większości wad wskazywanych przez powoda, wyjaśniając w piśmie z dnia 27.02.2013 r., że są one następstwem dewastacji drzwi dokonanej przez inne ekipy budowlane pracujące na obiekcie. W tej sytuacji, to powód zobowiązany był udowodnić, że pozwany w sposób wadliwy wykonał swoje prace.

Zaoferowane przez powoda dowody okazały się niewystarczające dla poczynienia takich ustaleń. Wobec usunięcia rzekomych wad przez powoda, dowodem takim mogła być wyłącznie rzetelna dokumentacja fotograficzna wykonana niezwłocznie po stwierdzeniu wad, poddana ocenie w opinii biegłego sądowego. Ponadto wskazać należy, że powód nie wskazał nawet konkretnie, których drzwi zamontowanych przez powoda dotyczyła wadliwość i jakiego rodzaju, jak ta wadliwość została usunięta i jaki był koszt usunięcia wadliwości. W świetle zeznań świadków T. O., I. B. i P. N. nie można przyjąć, aby załączone do pozwu faktury VAT obrazowały koszty zakupu materiałów koniecznych do usunięcia wad przedmiotowych drzwi. Z zeznań świadków T. O. i I. B. wynika bowiem wyraźnie, że przedstawione przez powoda faktury VAT w znacznej większości nie mają żadnego związku z robotami wykonywanymi przez powoda w ramach poprawek prac pozwanego.

Należy zauważyć, że w obecnym stanie prawnym rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Wobec powyższego obowiązek przedstawienia dowodów na poparcie prezentowanych twierdzeń spoczywa na stronach. Nadto na uwadze należy mieć treść przepisów art. 227 k.p.c. w powiązaniu z art. 6 k.c. Mianowicie pierwszy przepis wskazuje, że „przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.” Oznacza to, że każde twierdzenie strony oraz uczestnika postępowania powinno być poparte dowodami. Natomiast art. 6 k.c. nakłada ciężar udowodnienia faktu na osobę, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (por. K. Pietrzykowski [w:] "Kodeks cywilny Komentarz" K. Pietrzykowskiego, Warszawa 2002, tom 1, str. 52, teza 3a).

Sąd podziela także stanowisko Sądu Najwyższego, w którym wskazuje on, że zasada kontrydiktoryjności uwalnia sąd orzekający od odpowiedzialności za rezultat postępowania dowodowego którego dysponentem są strony. Bierność strony w zakresie postępowania dowodowego zobowiązuje sądu - poza wyjątkowymi przypadkami - do prowadzenia dowodów z urzędu (wyrok SN – Izba Cywilna z dnia 15 grudnia 1998 roku, sygn. I CKN 944/97, Prok.i Pr. 1999/I 1-12/38).

Wobec powyższego, w braku przekonujących twierdzeń i dowodów na okoliczność nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego oraz szkody poniesionej przez powoda w związku z rzekomym nienależytym wykonaniem umowy przez pozwanego, roszczenie powoda należało uznać za nieudowodnione.

W kwestii odstąpienia od umowy przez spółkę (...) oraz przez pozwanego wskazać należy, że powód wykazał, iż pozwany odebrał oświadczenie o odstąpieniu od umowy w dniu 28 marca 2013 r. Pozwany nie wykazał natomiast, czy i kiedy spółka (...) odebrała jego oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 25 marca 2013 r., wobec czego brak było podstaw do ustalenia, że pozwany skutecznie odstąpił od umowy. Powód z kolei nie wykazał, że zaistniały przesłanki odstąpienia od umowy wskazane w § 13 pkt 1 c, d, f, g umowy z dnia 22 października 2012 r., wobec czego oświadczenie spółki (...) o odstąpieniu od umowy Sąd uznał za bezskuteczne. W konsekwencji, ani oświadczenie pozwanego, ani oświadczenie spółki (...) o odstąpieniu od umowy nie miało wpływu na prawną ocenę roszczenia odszkodowawczego powoda.

Mając zatem powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w punkcie 1. wyroku, oddalając powództwo.

O kosztach procesu w punkcie 2. wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając nimi w całości powoda jako przegrywającego spór. Na zasądzone koszty złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 7.200 zł (§ 6 pkt 7 w związku z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

del. SSR Agnieszka Staszak